

On the Road

Jongeren theater Artquake in Het Oude Raadhuis

Elke laatste zondag van de maand staat Het Oude Raadhuis in het teken van jongeren. Cultureel jongerenfestival Artquake houdt er dan jongerentheater, met jongeren op het podium en jongeren in de zaal. Deze maand met de voorstelling *On the road van Growing up in public*. Voor en na de voorstelling was er lounge met DJ Spliff.

Om acht uur was de zaal van Het Oude Raadhuis redelijk gevuld, en kon de voorstelling gaan beginnen. *On the road* gaat over vijf jongeren die blijven hangen na een feestje. Op het podium gebeurde op zich weinig, maar de dingen die niet gebeurden, verklaarden meer dan de dingen die wel gebeurden. In de voorstelling ontstaat op een bepaald moment een gevecht tussen drie jongeren, waarna er twee huilend op de grond blijven liggen. Het kenmerkt het stuk dat niemand naar de twee huilenden omkijkt. Treiterige gesprekken en fysiek en verbaal geweld maken de verhoudingen tussen de jongeren duidelijk.

Een grote rol in het stuk speelt muziek, de spelers zitten lange perioden aaneengesloten met hun hoofd mee te bewegen op de muziek. Muziek is echter ook één van de bronnen van agressie, de buurman draait een stuk van Mozart, waar erg heftig op gereageerd wordt. Een andere belangrijke factor in *On the road* is bier, de hoofdactiviteit van de acteurs is het lopen van en naar de koelkast om nieuwe blikjes te halen. Maar dit halen van bier en het drinken ervan zorgt ook vaak voor grappige momenten.

On the road is een indrukwekkend stuk dat erg mooi gespeeld wordt. Er wordt veel gevraagd van

de nog jonge acteurs, die in hun spel veel emotie laten zien. Het is knap wat er allemaal gedaan kan worden met een heel eenvoudig decor, de enige voorwerpen op het podium waren een oude versleten bank, een koelkast en een hoop bier. Met dit

decor werd de sfeer heel goed neergezet.

Na afloop kon er in de foyer van Het Oude Raadhuis nog nagepraat worden over de voorstelling, met muziek van DJ Spliff. De meningen die na afloop te horen waren over het stuk waren zeer wisselend. Een deel van de bezoekers was zeer onder de indruk van het spel en de troosteloosheid. Een ander deel van het publiek was minder te spreken over het stuk, er werd gezegd dat het stuk vooral bedoeld was om te shockeren. Shockerend of niet, *On the road* heeft op bijna alle bezoekers indruk gemaakt, en wist zeker te boeien.

In maart is er de laatste zondag van de maand ook weer jongerentheater in Het Oude Raadhuis, dan met Javier Guzman en Leon van der Zanden als cabaretiers, ondersteund door DJ Michiel.

TWEE

**KUNSTENFESTIVAL
VOOR JONGEREN**

DEN BOSCH 11-15 APRIL

'On The Road'
adembenemende
treurigheid

Door Rinus van der Heijden

Een avondje ten huize van de meiden A, C, D en E en de jongeman B. Willekeurig, omdat dit avondje model staat voor het leven dat jongeren van het kaliber A tot en met E leiden. In de desolate omgeving van de Bossche Ivo-mavo voltrekt zich een treurspel dat zijn gelijke niet kent: *On The Road*.

De vijf doen niets. Alleen bierdrinken, in onvoorstelbare hoeveelheden. Vijfentwintig trays met blikjes zijn geen partij voor dit kwintet, dat verder vecht, hapt van Burger King-'delicatessen', vrijt en filosofeert over een leven dat hen niets te bieden heeft.

Regisseur Jeroen Kriek heeft een keihard portret gemaakt van deze jongeren, die gruwen van een 25-jarige buurman die de *Matthäus Passion* van Bach draait. Een ouwe lul noemen ze die, een kutchi-nees en dat zijn nog maar enkele van de omschrijvingen die vijf kwartier lang door de ruimte schallen. Ze gaan de weggedonderde blikjes bier achterna, het beest dat zich uit deze jonge lichamen wurmt, het uitzichtloze dat vanaf het begin van *On The Road* als een wurgstok de kijkers bedreigt.

De vijf jongeren zijn meesterlijk. Als je de in feite gruwelijke realiteit kunt loslaten, weet je dat zij een spel opvoeren en dan kan de conclusie niet anders zijn, dan dat deze vijf rasacteurs zijn.

Growing Up In Public
On The Road

Den Bosch, Ivo-mavo,

Gezien: 13 april, nog te zien vandaag
10.00 en 13.30 uur

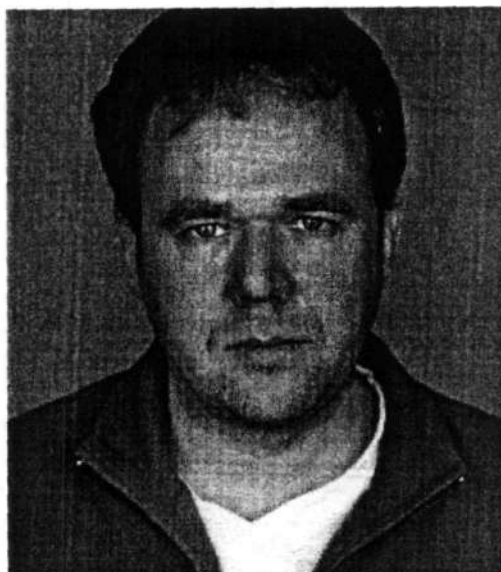
Growing Up In Public speelt 'On The Road': een feest met een ontluisterende morning after.

Concert
Agenda
Concerttips
Win!
Cd-recensies
In de voorverkoop
Podia
Concertlijst
Festivals
Concertverslagen

Film
Agenda
Nu in de bioscoop
Filmtips
Videotheektips
Prijsvraag
Roddels
Recensies
In première
Filmtrailers
Bioscopen
Films op tv

Service
Nieuwsbrief
Sms-diensten
Merchandise
Tijdschriften
Muziek/cd's
Dvd/video
Hotels boeken
Vraag en aanbod
Vacatures
Informatielijn

Contact
Adverteren
Voor bedrijven
Voor podia
Colofon

Wieneke Pastoor

Het startschot voor het Festival aan de Werf is al weer gegeven en natuurlijk ook dit jaar weer een voorstelling van de eigenzinnige groep theatermakers Growing Up in Public. 'On The Road' is een roadmovie op een tweezitsbank, gespeeld door studenten van de toneelacademie in Eindhoven. We spraken met regisseur Jeroen Kriek (o.a. Hamlet, Andromache), een rauwe theatermaker die stukken maakt die je naar de keel vliegen.

Jeroen Kriek houdt van eerlijkheid, of liever: waarachtigheid. Dit verlangt hij ook van z'n spelers: 'Ze moeten elke keer weer naar de klote gaan. Als ze relaxed de vloer

afkomen is er iets niet goed gegaan.' Hij is wars van belangrijkdoenerij. 'Theater is een ambacht en dat moet je gewoon goed doen.'

'On The Road' gaat over vijf jonge mensen, vier vrouwen en een man, met de houding *Been everywhere, seen everything*, maar niets kan hen nog prikkelen. 'De voorstelling komt voort uit mijn fascinatie voor een merkwaardig mechanisme: mensen van goede komaf die een redelijke start maken, maar die die bescherming toch moeten slopen. Het is voor mij heel herkenbaar, al ben ik nooit zo in extremen gegaan. Terwijl deze mensen een uitweg hebben, zoeken ze het harde leven op. Het gaat om thrillseaking vanuit een luxeprobleem: van belletje tellen naar bungyjumping, en uiteindelijk zelfs naar het bekijken van snuffmovies. Gruwelijke gewelddadigheid, maar heel dichtbij. Je ziet het in veel kunstuitingen terug, kijk naar de films van Tarantino.'

Deze thematiek levert steeds weer harde voorstellingen op met sterke beelden. 'Op het toneel zie je gaandeweg het verval dat ontstaat; dit wordt fysiek vertaald. Ondertussen schreeuwen de personen om liefde en erkenning: 'Laat er in godsnaam iemand opstaan en zeggen dat ie van me houdt. 'Maar ze zijn niet in staat om daarom te vragen. Dat is het trieste.'

De voorstellingen van Jeroen moeten vanzelfsprekend zijn. 'Ik hou niet van kunstgrepen. Ik hou sowieso niet van kunst met de grote K. Mijn bedoeling is om heel dicht bij de mensen te komen, om een relatie met ze aan te gaan. Ik wil ze zo direct bij de voorstelling betrekken dat ze op een gegeven moment willen ingrijpen. Dat ze roepen: Hou je bek! Of stop met dat bier!'

Muziek speelt een belangrijke rol in z'n werk. 'In 'On The Road' wordt een stuk

http://www.onstage.nl/onstage/0,2083,1639_1129^1132^1135^1138-175961,00.html

27-11-2003

van Faithless en Bach tot in den treure afgespeeld, dat heeft een teasend effect. Met muziek kan ik een emotie erdoor drukken of juist een tegenkleur geven.'

Jeroen Kriek is niet los te zien van Growing Up in Public, een groep van vier theatermakers die volgens Jeroen 'onverbrekkelijk verbonden' zijn. Allemaal schrijven en regisseren ze. Don Duyns schrijft het meest. Ook 'On The Road' werd door hem op papier gezet, naar aanleiding van een gesprek in de auto met Jeroen. 'Bij ons zijn teksten niet heilig. Ze worden altijd tijdens het proces nog bewerkt.' De vier werken nu al bijna twaalf jaar samen. We hebben weer een vierjarenplan gemaakt en iedereen heeft gezegd wat ie graag wil doen, en dat doen we dan.'

De komende tijd kunnen we van Growing Up In Public verwachten: 'Mozes The Musical' en 'Aladdin en de Ayatollah'. Kijk ook voor meer info op: www.growingupinpublic.nl

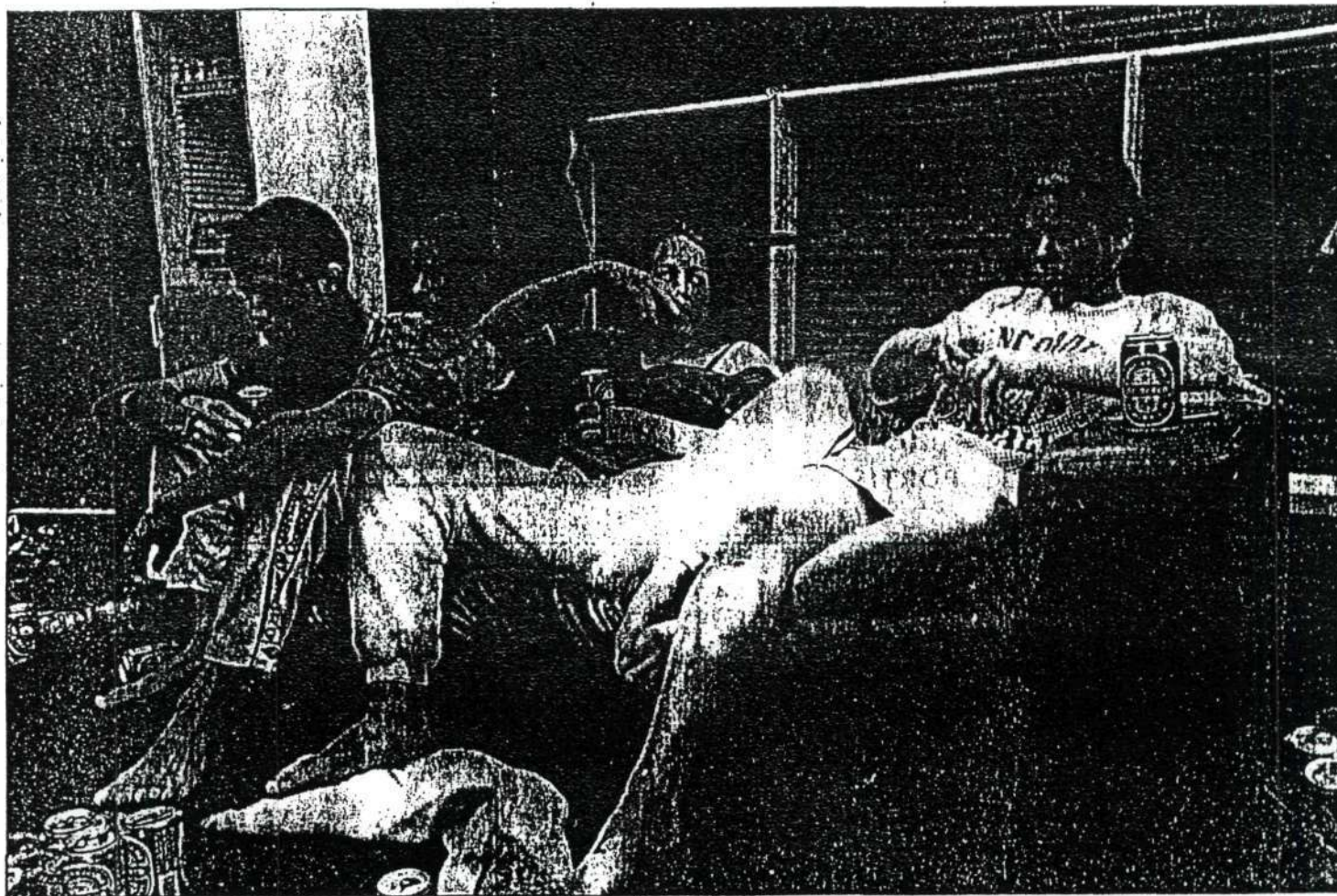
ON THE ROAD IS EEN PORTRRET OVER VIJF JONGEREN

Keihard toneel op planken van theater Gruitpoort

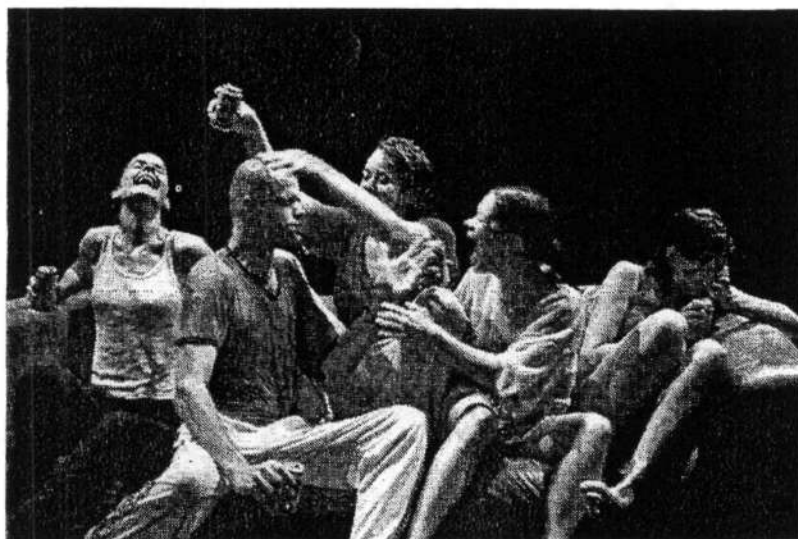
DOETINCHEM - Hoever kan men gaan in een theatervoorstelling voordat het publiek de zaal uitloopt? On the Road is keihard theater. Harde muziek (Faithless), agressie en verbaal geweld, liters bier en pillen zetten de toon. On the Road is een keihard portret over vijf jongeren.

Vijf jonge mensen hangen op een tweezitsbank. Ze zijn de laatste gasten op een feestje. De vijf doen niets. Alleen bier drinken in enorme hoeveelheden. Vijfentwintig trays met blikjes gaan er moeiteloos door. Het wordt later en later, vroeg in de morgen. Zo veel bier en veel te veel pillen maken de sfeer er niet beter op. Gesprekken gaan over in verbaal geweld, de stilte die volgt is oorverdovend. De muziek (Faithless) staat keihard. Wat een morning after. Wie On the Road heeft gezien blijft nooit meer te lang op een feestje plakken.

On the Road is gemaakt met vijf studenten van de Toneelopleiding in Eindhoven, geschreven door Don Duyns en geregisseerd door Jeroen Kriek. Te zien op vrijdag 15 december, aanvang 20.30 uur in De Gruitpoort. Reserveren via telefoon 0314-340943.

Vijf jonge mensen hangen op een tweezitsbank. Ze zijn de laatste gasten op een feestje. (foto: pr)

On the road van Growing up in public (foto: Reyn van Koolwijk)

Een week lang waren er in het kader van het Jonge Harten Festival op verschillende locaties een grote hoeveelheid theater- en dansvoorstellingen te zien. De voorstellingen waren vooral gericht op een jong publiek en een groot gedeelte had ook jonge deelnemers. Naast de vele voorstellingen was er een programma met workshops, nabesprekingen en cursussen.

Op zondag 7 december zal op QOG-TV een reportage worden uitgezonden over het Jonge Harten Festival, gemaakt door jongeren tijdens de cursus TV-presenteren, in samenwerking met de jongeren van TOF.

De regisseur van Growing Up In Public, en gezelschap dat met twee voorstellingen op het festival stond, gaf een workshop speltechniek, om jongeren kennis te laten maken met de manier waarop de voorstelling 'On the Road' tot stand is gekomen. Op het festival waren uiteraard een

aantal Groningse voorstellingen te zien, zoals de première van "Norway • Today" van Theater De Citadel. Andere deelnemers uit de stad waren All Stars, een samenwerking van leerlingen van verschillende VMBO scholen onder leiding van het Kunstencentrum en de jongerentheatergroep de Noorderlingen met hun voorstelling Campagne!

In totaal bezochten 3.500 bezoekers de verschillende voorstellingen in de Stadsschouwburg/Kruithuis, het Grand Theatre, De Studio en Theater Benjamin.

Roadmovie op 'n tweezitsbank

Door ASTRID KLEIN BEEKMAN

'On the Road' begon in 2000 op het Tweetakt Festival in Den Bosch. Het ruwe, maar ook ontroerende stuk van regisseur Jeroen Kriek met vijf studenten uit Eindhoven is aan zijn tweede leven begonnen. „Doe maar een biertje.” Wie net 'On the Road' van Growing up in Public heeft gezien, had dat antwoord niet verwacht van actrice Suzanne van der Horst. Even daarvoor rolde ze nog als E met vrienden A, B, C en D letterlijk door de Heineken. Ze hadden net een feestje gehad en hingen wat op de bank. Drinken bier, slikken pillen, eten junkfood. Hun hoofd beweegt mee op Faithless. Ze doen elkaar pijn op alle mogelijke manieren. Vrienden waarbij je geen vijanden meer nodig hebt.

„Been everywhere, seen everything. Niet meer te prikkelen”, analyseert Kriek. Dat was ook wat hij wilde toen hij in 2000 Don Duyns vroeg 'On the Road' te schrijven voor het Tweetakt Festival voor jongeren dat toen nog in Den Bosch gehouden werd. „Ik was gevraagd vijf studenten van de Hogeschool voor de Kunsten in Eindhoven te regisseren. Omdat eerst iemand anders dit zou doen, had ik weinig tijd. Don en ik hebben dit bedacht in de auto.” Een roadmovie op een tweezitsbank moest het worden. „Het is heel efficiënt gemaakt. Alles klopte gewoon.” Na Tweetakt heeft Growing up in Public, het gezelschap van Kriek, de voorstelling 'geadopteerd'. Tot in Duitsland was het een succes. Taal is geen barrière. „Het gaat niet om tekst, het gaat om de toon”, zegt Kriek. Van der Horst: „Vaak denken mensen dat je aan het improviseren bent, maar dat is absoluut niet zo.” Kriek: „'On the Road' is van A tot Z een choreografie. Wat ik maak is een andere vorm van theater, meer fysiek. Dat verdraagt geen acteren, de spelers moeten het mechanisme snappen.”

Al meteen tijdens Tweetakt was duidelijk dat 'On the Road' wat bij mensen losmaakt. Kriek: „Je gaat er plat voor of niet. Dat laatste komt meer van de welzijns-werkhoek. Ze zeggen glashard dat het te deprimerend is voor jongeren. Belachelijk! Ronduit censuur. Ga het dan naspreken of hou er een debat over.”

Niet zonder trots vertelt Kriek dat 'On the Road' zo langzamerhand een soort cult-status heeft bereikt. Toen er dit jaar opnieuw een aanvraag voor kwam uit Duitsland heeft Growing up besloten het stuk eindelijk echt in première te laten gaan en weer te gaan spelen. „Je kunt het makkelijk weer oppikken omdat het zo strak in elkaar zit. Een middagje repeteren en het zit er weer in. Toeren is ook niet zo'n punt. Het is alleen maar een koelkast, een bank en wat dozen met bier.”

De reacties zijn ook nu hetzelfde. „De meesten zeggen dat het moet bezinken. Dat is ook niet zo gek. Je gaat met Faithless de zaal in en met Bach weer naar buiten. Dat is een hele reis. En waar je heen gaat? Door het putje.”

Theater Growing up in Public: 'On the Road'
Do., 20.30 uur,
Plaza Futura, Eindhoven
Entree €10

Scène uit 'On the Road'.

Foto Reyn van Kootwijk

Mooie puinhoop in onwelriekend flatje

Theater

On the Road door Growing up in Public. Tekst: Don Duyns. Regie: Jeroen Kriek. De Metropole, Almere, 12 september. Tournee t/m 2 april.

Helpen doet het niet echt: veel bier, een vette joint, en daar bovenop ook nog eens een pilletje. Dus ja, waarom is die verleiding zo groot?

Ze weten het ook niet, de vijf personages uit *On the Road*, een van de stukken waarmee het Utrechts gezelschap Growing up in Public theater De Metropole bezet in het kader van Theaterfestival Almere Underground. Maar op het moment dat het publiek de zaal betreedt, zijn ze al behoorlijk in de lorum.

Wezenloos zitten ze naast elkaar op de bank, vijf vrienden luis-terend naar de aanduidingen A, B, C, D en E. Dat laatste is een van de weinige minpunten van dit stuk, dat ook zonder die invuloefening een hoop herkenbare situaties en reacties oproept: pijnlijk, en vaak grappig tegelijk.

De muziek staat hard en werktuigelijk bewegen ze hun hoofd op het eentonige ritme, de blik wazig. De frites die A heeft gehaald, belanden tussen de kussens van de bank, het bier golft langs de monden over de vloer.

Toch, in die krap anderhalf uur

dat je te gast bent in het inmiddels enorm onwelriekende flatje van D, kom je heel wat te weten over het vijftal. Onherroepelijk ontrolt zich hier het groepsproces in al zijn wreedheid, waarin E het imago van zeikerd niet kwijtraakt, iedereen opeens vindt dat D te veel kletst, A eigenlijk ook maar een frut is, B als enige jongen in het gezelschap van dat gegeven misbruik maakt en C zich onaantastbaar middelpunt waant. Een en ander in het groteske getrokken door de overmaat aan blikjes bier en andere drogerende middelen, die er ook voor zorgen dat de vrienden laten zien wat hen behoorlijk dwars kan zitten: het leven en de vraag hoe je dat nu het beste leeft.

De vijf jonge acteurs maken er een mooie puinhoop van. In de regie van Jeroen Kriek glibberen en glijden ze over de vloer, druk bezig aan elkaar te ontkomen of juist elkaar ontmoetend in een onzachte omarming. Don Duyns schreef kernachtige dialogen, korte teksten, soms vol kwaadheid en dan weer verrassend lief. Al met al ontstaat een treffend beeld van een groep kwetsbare jonge mensen, die het soms ook even niet meer weten. Behalve het antwoord op: wil er iemand nog iets drinken? Bier. Soms helpt het. Even.

Karin Veraart

'Eerst een beetje schelden om er in te komen'

'On the Road' begon in 2000 op het Tweetakt Festival in Den Bosch. Het ruwe, maar ook ontroerende stuk van regisseur Jeroen Kriek met vijf studenten uit Eindhoven is aan zijn tweede leven begonnen.

Oss Theater

door Astrid Klefth Beekman

„Doe maar een biertje.” Niet echt een verrassend antwoord op de „wat wil je drinken”-vraag, maar wie net *On the Road* van Growing up in Public heeft gezien, had dat niet verwacht van actrice Suzanne van der Horst.

Even daarvoor rolde ze nog als E met vrienden A, B, C en D letterlijk door de Heineken. Na een feestje hingen ze wat op de bank. Drinken bier, slikken pillen, eten junkfood. Hun hoofd beweegt mee op Faithless. Elkaar doen ze op veel manieren pijn. Vrienden waarbij je geen vijanden meer nodig hebt.

„Been everywhere, seen everything. Niet meer te prikkelen”, analyseert regisseur Jeroen Kriek de

karakters. Dat was ook wat hij wilde toen hij in 2000 Don Duyns vroeg *On the Road* te schrijven voor het Tweetakt Festival voor jongeren dat toen nog in Den Bosch gehouden werd. „Ik was gevraagd vijf studenten van de Hogeschool voor de Kunsten in Eindhoven te regisseren. Omdat eerst iemand anders dit zou doen, had ik weinig tijd. Don en ik hebben het bedacht in de auto.”

Een roadmovie op een tweezitsbank, dat moest het worden. Na Tweetakt heeft Growing up in Public, het gezelschap van Kriek, de voorstelling 'geadopteerd'.

Tot in Duitsland was het een succes. Taal is geen barrière. „Het gaat niet om tekst, het gaat om de toon”, zegt Kriek.

Van der Horst. „Vaak denken mensen dat je aan het improviseren bent, maar dat is absoluut niet zo.” Kriek: „*On the Road* is van A tot Z een choreografie. Wat ik maak is een andere vorm van theater, meer

fysiek. Dat verdraagt geen acteren, de spelers moeten het mechanisme snappen.”

Het klikte met de studenten want op Van der Horst na, die na een paar voorstellingen de plek van een andere actrice innam, wordt het stuk met dezelfde acteurs gespeeld. „Voor de voorstelling zitten we even samen op de bank. Dan schel-

den we een klein beetje om er in te komen. Je kunt het vergelijken met het zwembad, je hebt geen zin er in te springen, maar je wilt wel zwemmen”, zegt Van der Horst.

Al meteen tijdens Tweetakt was duidelijk dat *On the Road* wat bij mensen losmaakt.

Kriek: „Je gaat er plat voor of niet. Dat laatste komt meer van de welzijnsworkhoek. Ze zeggen glashard dat het te deprimerend is voor jongeren. Belachelijk! Ronduit censuur. Ga het dan naspreken of hou er een debat over.”

Niet zonder trots vertelt Kriek dat *On the Road* zo langzamerhand een soort cultstatus heeft bereikt. Toen er dit jaar opnieuw een aanvraag voor kwam uit Duitsland heeft Growing up besloten het stuk eindelijk echt in première te laten gaan en weer te gaan spelen.

„Je kunt het makkelijk weer oppikken omdat het zo strak in elkaar zit.”

De reacties zijn ook nu hetzelfde. „De meesten zeggen dat het moet bezinken. Dat is ook niet zo gek. Je gaat met Faithless de zaal in en gaat met Bach weer naar buiten. Dat is een hele reis. En waar je heen gaat? Door het putje.”

Growing up in Public, *On the Road*. Te zien onder meer 6 nov Groene Engel in Oss, 27 nov Plaza Futura Eindhoven en 14 jan Schouwburg Tilburg.

► www.growingupinpublic.nl

